

Unie výtvarných umělců Plzeň
se smutkem oznamuje, že dne 6. dubna 2016, zemřel pan

doc. PhDr. Bohumil Sedláček, CSc.

malíř, ilustrátor, teoretik výtvarného umění, vysokoškolský pedagog, člen UVU Plzeň a tvůrčí skupiny P 89

Narodil se 29. května 1931 v Třemošné. Záhy projevoval výtvarné nadání, a proto po plzeňských středoškolských studiích pokračoval ve studiu výtvarné výchovy na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Zde na jeho budoucí umělecký vývoj měl vliv zejména Martin Salcman, který své žáky vedl k umělecké náročnosti a odpovědnosti. Bohumil Sedláček se těmto nárokům ve své tvorbě i v životě nikdy nezpronevěřil.

Svoji pedagogickou práci začal působením na Karlovarsku, v roce 1964 však přesídlil do Plzně a po více než čtyři desetiletí působil jako odborný asistent a od roku 1986 jako docent na katedře výtvarné kultury Pedagogické fakulty. Do nedávné doby byl také středoškolským učitelem na Střední uměleckoprůmyslové škole Zámeček v Plzni. Učil hlavně dekorativní kompozici a písmo. Mezi studenty byl oblíbený pro své odborné i lidské kvality, třebaže jeho náročnost na výukové výsledky byla vysoká. Bohumil Sedláček se také zabýval teoretickou prací v oblasti výtvarného umění, zejména Ittenovou teorií barvy, psal úvody výtvarných katalogů a výstav, recenze v denním i odborném tisku. Za svoji významnou pedagogickou práci obdržel Medaili Ministerstva školství a další resortní ocenění. Ovlivnil stovky studentů, kteří na něj se vděkem vzpomínají.

Ve své vlastní výtvarné tvorbě se věnoval zejména malbě, kresbě a užitě grafice. V krajinomalbě mu bylo blízké rodné Plzeňsko, jeho krajinný reliéf i architektonické dominanty či sochařský detail. V 70. letech vytvořil sérii obrazů, v nichž zpodobnil své okouzlení při setkání s mořem a jižní krajinou. Také se zabýval figurální tematikou a portrétem. Ucelený a poměrně rozsáhlý soubor děl v kresbě i malbě tvoří motivy koček. Měl je rád, byl jejich chovatelem a znalcem, někteří kočičí přátelé ho v životě trvale provázely. Série těchto děl je rozsáhlá a svědčí o velké vnitřní citlivosti a lásce ke všemu živému. V oblasti užitě grafiky se Bohumil Sedláček zabýval především plakátem, diplomem, logem a značkou a za tuto svoji práci získával také ocenění. Nezůstala mu cizí ani textilní práce, tvořil zejména aradekory. Zúčastňoval se členských a kolektivních výstav, připravil také samostatné autorské, např. v Univerzitní galerii, Galerii J.Trnky, v jeho rodišti v Třemošné. Dílo je zastoupeno ve sbírce Zpč. galerie, Artotéky města Plzně a v soukromých kolekcích.

Vedle výrazných výtvarných kvalit osvědčil i své literární nadání a cit pro krásu rodného jazyka. K básnické tvorbě ho inspirovaly jeho kočičí kamarádi, ale i obyčejný život a lidská práce.

Bohumil Sedláček náležel k umělcům, jimž ani věci veřejné nebyly cizí. Soustavně se zajímal a podporoval rozvoj výtvarného, života mezi mladými i přáteli. Za své občanské postoje měl v době normalizace řadu potíží. Měl rád zvířata i lidi, jeho vnitřní kultivovanost a hluboké vzdělání přinášely také pochopení pro lidské slabůstky, laskavý vtip, úsměv. Tak na něho budou vzpomínat přátelé, studenti i celá výtvarná obec.

**Poslední rozloučení s panem doc. PhDr. Bohumilem Sedláčkem, CSc. se koná ve čtvrtek 14. dubna ve 14 hodin
v Obřadní síni plzeňského krematoria.**

Čest jeho památce!